

Ten há - jí - ček ze - le - ňá sa, ze - le - ňá sa.
V něm rozma - rýn, ne - tr - há sa, ne - tr - há sa.

Šel syneček, utrheť ho, utrheť ho,
Svojí miľej doneseť ho, doneseť ho.

„Tu máš miľá ten réveček, ten réveček,
Uvív si z něho víneček, aj víneček!

Škubaľa sem mariánek, mariánek,
Synečkovi za širáněk, za širáněk. *)

Škubaľa sem kukuřicu, kukuřicu,
Synečkovi za čepicu, za čepicu.

b)

Můj milúnký z lesa jede, z lesa jede,
Malované dřevo veze, dřevo veze.

Veze on ho po rovence, po rovence,
Svůj milunkěj pod okénce, pod okénce.

„Tu máš, miľá, to dřevečko, to dřevečko,
Utňi z něho polénečko, polénečko.

c)

Pod javorem chladná voda,
a (Pavlova) bílá brada.

My téj bradě vyhovíme,
křivákem ju oholíme.

d)

Teče voda od javora,
Dyby bylo hořkéj holba.

Teče voda od Lipníka,
Dyby bylo půľ žejdlíka.

Teče voda od jasena,
Dyby byla uvařená. **)

e)

U Marýnky na dolině, na dolině,
Tam konička napóíme, napóíme.

Nalěj, miľá, nalěj vína, nalěj vína,
Šak my ti ho zaplatíme, zaplatíme.

Dvě naléľa, tři napsaľa, tři napsaľa,
Tak synečka oklámala, oklámala.

*) Širáň, širák = klobouk.

**) Uvařená t. j. kořalka; velmi to oblíbený nápoj Valachův. Jinak se též nazývá „valašský čaj.“